

Armistițiu

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- De-atâtea zile suntem tot pe front,
Doar schije ne sfârtecă tăcerea,
Iubirea am depus-o într-un cont -
Va fi după război toată averea.

Prin clipele pierdute, câte-au fost,
Am plâns tăcut, gamela este goală,
Am dus războiul singuri, fără rost,
Iar spectatorii s-au distrat în sală.

În toamna asta cer un armistițiu,
Pe câmpurile pline de obuze
(N-aș vrea să fie doar un exercițiu)
Capitulez în fața unei muze.

- Nu știu decât că suntem doi damnați
Răniți de gloanțe oarbe și noroi,
Dar unul fără altul condamnați
La moarte. Să-ncetăm acest război!

Am conjugat absurd și inutil
Încrederea sub semnul întrebării,
De după ziduri ne-am privit ostil,
Dar ochii tăi mai au culoarea mării

Pe care navighez când îmi e dor
Visând o vară nouă, alt solstițiu,
Să nu-ți umbrească chipul niciun nor,
Capitulez! Îți cer un armistițiu!

Ioan Grigoraș & Liliana Trif